

மாதேஸ்வரி அவர்களின் நினைவு நாளன்று படிப்பதற்கான
ஐகதம்பா சர்வதி அவர்களின் இனிமையான மகாவாக்கியங்கள்

”முக்தி மற்றும் ஜீவன்முக்தியின் நிலை”

ஓம் சாந்தி. முக்தி மற்றும் ஜீவன்முக்தி இரண்டின் நிலையும் வேறு வேறானது. நாம் எப்பொழுது முக்தி என்ற வார்த்தை கூறுகிறோம் என்றால் முக்தியின் அர்த்தமே ஆத்மா உடலின் பங்கிலிருந்து விடுபட்ட நிலை, அதாவது ஆத்மாவிற்கு உடலையும் சேர்த்து இந்த உலகில் அதற்கு பங்கு இல்லை. எப்பொழுது ஆத்மாவிற்கு மனித உடலில் பங்கு இல்லையோ அப்போது ஆத்மா சுகம், துக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு இருக்கிறது, நிராகார உலகில் இருக்கிறது, இதைத் தான் முக்தியின் நிலை என்று கூறுவது. இதை ஒரு முக்தியின் பதவி என்று கூறுவதில்லை. மேலும் எந்த ஆத்மா கர்ம பந்தனத்திலிருந்து விடுபட்டிருக்கிறது அதாவது உடலிலிருந்து கொண்டு நடிகனாக இருந்த போதும் யார் கர்ம பந்தனத்திலிருந்து விடுபட்டு இருக்கிறாரோ அவருக்கு ஜீவன்முக்த் பதவி என்று கூறுகிறோம், இது அனைத்தையும் விட உயர்ந்த நிலை ஆகும். அது நம்முடைய தேவதை வாழ்க்கை ஆகும், இந்த ஜென்மத்திலேயே முயற்சி செய்வதினால் அந்த சத்யுக தேவதை வாழ்க்கை கிடைக்கிறது, அது தான் மிக உயர்ந்த பதவி ஆகும். ஆனால் எந்த ஆத்மா வாழ்க்கை நாடகத்தின் எந்தப் பங்கிலுமே இல்லையோ அவர்களுடையதை பதவி என்று எப்படி கூற முடியும்? எப்பொழுது ஆத்மாவிற்கு மேடையில் பங்கு இல்லை என்றால் முக்தியும் ஒரு பதவி இல்லை. இவ்வளவு மனித குலத்தினர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் சத்யுகத்தில் செல்பவர்கள் அல்ல. ஏனென்றால் அங்கு மனித குலம் குறைவாக இருக்கிறது. அப்படி யார் எவ்வளவு பிரபுவுடன் யோகா செய்து கர்மாதீத நிலை அடைந்தாரோ அவர் சத்யுக ஜீவன்முக்த் தேவி தேவதா பதவியை அடைகிறார். மற்றபடி யார் தர்மராஜின் தண்டனையை அனுபவித்து கர்ம பந்தனத்திலிருந்து விடுபட்டு இருக்கிறாரோ, தூய்மையாகி பின்பு தூய்மையான உலகத்திற்கு அதாவது முக்தி தாமம் செல்கிறார்கள். அவர்கள் முக்தியில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் முக்தி தாமத்தில் எந்தப் பதவியும் கிடையாது. அந்த நிலையோ முயற்சி செய்யாது தானாகவே அந்த நேரத்தில் கிடைத்து விடுகிறது. துவாபரயுகத்திலிருந்து கலியுக கடைசி வரை மனிதர்களின் ஆசையாக நாம் பிறப்பு, இறப்பு சக்கரத்தில் வரவே வேண்டாம் என்பது இருந்தது, அந்த ஆசை இப்பொழுது நிறைவேறுகிறது. அதாவது அனைத்து ஆத்மாக்களும் முக்தி தாமம் வழியாக அவசியம் செல்ல வேண்டும்.

2) படைப்பின் தொடக்கம் பிரம்மா சர்வதியிலிருந்து தொடங்கியது :

படைப்பின் தொடக்கம் எப்படி ஏற்பட்டது என்று அதிகமான மனிதர்கள் கேட்கிறார்கள். படைப்பின் தொடக்கம் நம்முடைய தர்மத்திலிருந்து தான் தொடங்கியது என்று இந்த அளவு தான் தெரிந்திருக்கிறார்கள். இப்ராகிம்மைப் பின்பற்றும் இஸ்லாமியர்கள் எங்களுடைய தர்மத்திலிருந்து படைப்பு தொடங்கியது என்று கூறுவார்கள். கிறிஸ்துவர்கள் தங்களுடைய நேரம் தான் படைப்பின் தொடக்கம் என்று நினைக்கிறார்கள், பௌத்தர்கள் தங்களுடைய தர்மத்திலிருந்து தொடங்கியது என்று நினைக்கிறார்கள், மேலும் முஸ்லீம்கள் எங்களுடைய தர்மத்திலிருந்து தொடங்கியது என்று கூறுவார்கள். பாரதவாசிகள் தன்னுடைய தர்மத்தைத் தொடக்கம் என்று நினைக்கிறார்கள். படைப்பின் தொடக்கத்தில் மனிதன் எப்படி படைக்கப்பட்டான் என்று காண்பிக்கிறார்கள். தொடக்கத்தில் முதலில் எலும்புகளினால் மனிதன் படைக்கப்பட்டான், பின்பு முதலில் காற்று இருந்தது, பின்பு அதன் மூலமாக மூச்சு உருவாக்கப்பட்டது, பிறகு நுரையீரல் படைக்கப்பட்டது, பின்பு மனிதன் உருவானான் என்று காண்பிக்கிறார்கள். அதே போலவே முதலில் மனிதன் உருவானான், பின்பு முழு உலகும் உருவானது. இதுவோ மனிதர்கள் மூலமாக கேள்விப்பட்ட விஷயங்கள். ஆனால் நமக்கு உண்மையில் இந்த உலகம் எப்படி உருவானது என்று சுயம் பரமாத்மா கூறிக்கொண்டிருக்கிறார். பாருங்கள், கீதையிலும் பகவானுடைய வாக்கியங்கள் இருக்கின்றன. நான் எப்பொழுது வருகின்றேனோ அப்பொழுது அசுர உலகத்தை விநாஷம் செய்து தெய்வீக உலகை ஸ்தாபனை செய்கிறேன், அதாவது கலியுக தமோகுண,

தூய்மையில்லாத ஆத்மாக்களை தூய்மையானவர்களாக ஆக்குகிறேன். அப்படி முதன் முதலில் பரமாத்மா படைப்பின் தொடக்கத்தில் பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் என்ற மூன்று ரூபத்தைப் படைத்தார். பிறகு பிரம்மா மற்றும் சரஸ்வதி மூலமாக தெய்வீக உலகை ஸ்தாபனை செய்தார். அதாவது படைப்பின் தொடக்கம் பிரம்மாவிலிருந்து ஆரம்பமானது. கிறிஸ்துவர்கள் பிரம்மாவை ஆதாம் என்றும், சரஸ்வதியை ஏவாள் என்றும் கூறுகிறார்கள். முஸ்லீம்கள் ஆதாம், ஸீபி என்று கூறுகிறார்கள். உண்மையில் இது தான் யதார்த்தமானதாகும். ஆனால் இந்த இரகசியத்தைத் தெரியாத காரணத்தினால் ஒரே ஒரு பிரம்மாவிற்கே வேறு வேறு பெயர்கள் கொடுத்து விட்டார்கள். எப்படி பரமாத்மாவை சிலர் **God** என்று கூறுகிறார்கள், சிலர் **அல்லா** என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் பரமாத்மாவோ ஒரே ஒருவர் தான், மற்றபடி இது மொழியின் வித்தியாசம் தான்.

3) உண்மையில் ஞானத்தை பிராப்தி செய்வது ஒரு நொடிக்கான வேலையாகும்

உண்மையில் ஞானம் பிராப்தி (அடைவது) செய்வதோ ஒரு விநாடிக்கான வேலையாகும். ஆனால் மனிதன் ஒருவேளை ஒரு நொடியில் புரிந்து கொண்டார் என்றால் அவரைப் பொருத்தளவில் ஒரு விநாடிதான் எடுக்கும். தன்னுடைய இயற்கையான குணத்தை மட்டும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். உண்மையில் நான் அமைதி சொருபமான ஆத்மா, மேலும் பரமாத்மாவின் குழந்தை என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதைப் புரிந்து கொள்வது ஒரு விநாடிக்கான விஷயம் ஆகும். ஆனால் இதில் நிச்சயம் செய்வதற்காக சிலர் ஹடயோகம், சிலர் ஜபம், தபம், அனேக விதமான சாதனைகளைச் செய்கிறார்கள் இதற்கான அவசியமே இல்லை. தன்னுடைய உண்மையான ரூபத்தை மட்டும் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். மற்றபடி நாம் இந்தளவு முயற்சி செய்கிறோம், அது எதற்காகச் செய்கிறோம். நாம் நம்முடைய நடைமுறை வாழ்க்கையை உருவாக்க வேண்டும். நமக்கு இந்த தேக உணர்விலிருந்து முழுமையாக விடுபட வேண்டும். உண்மையில் ஆத்ம உணர்வு நிலையில் நிலைத்திருப்பது மற்றும் இந்த தெய்வீக குணங்களை தாரணை செய்வதற்கு கடின உழைப்பு அவசியம் இருக்கும். இதில் நாம் ஒவ்வொரு நேரம், ஒவ்வொரு அடியில் எச்சரிக்கையாக இருக்கிறோம். எவ்வளவு நாம் மாயாவிடம் எச்சரிக்கையாக இருப்போமோ, எவ்வளவு தான் நிகழ்வுகள் நம் எதிரில் வந்தாலும், அவை நம்மை எதிர்க்க முடியாது. நாம் எப்பொழுது நம்மை நாமே மறந்த நிலையில் வந்து விடுகிறோமோ அப்பொழுது மாயா தாக்குகிறது. இப்பொழுது நடைமுறை வாழ்க்கையை உருவாக்குவதற்கு மட்டும் இந்தளவு இடைவெளி இருக்கிறது. மற்றபடி ஞானமோ ஒரு நொடிக்கான விஷயம் ஆகும்.

4) இந்த ஈஸ்வரிய ஞானம் யாருடைய தனிப்பட்ட வழியின் ஞானம் இல்லை!

நம்முடைய இந்த ஈஸ்வரிய ஞானம், நம்முடைய புத்தியிலிருந்து விலகிவிட்டிருக்கிறது, இது நம்முடைய அறிவு மற்றும் கற்பனை மேலும் எண்ணம் இல்லை, ஆனால் இந்த ஞானம் முழு உலகிற்கும் படைப்பவராக யார் இருக்கிறாரோ அவர் மூலம் கூறப்பட்ட ஞானம் ஆகும். மேலும் கேட்டு அனுபவம் மற்றும் விவேகத்தில் எது கொண்டுவரப்பட்டதோ அதை நடைமுறையில் உங்களுக்கு கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒருவேளை தன்னுடைய விவேகத்தின் விஷயமாக இருக்கிறது என்றால் தனக்கு மட்டும் தான் அது பொருந்தும், ஆனால் இதுவோ பரமாத்மா மூலமாக கேட்டு விவேகத்தினால் தாரணை செய்கிறோம். எந்த விஷயத்தை தாரணை செய்கிறோமோ அது அவசியம் எப்பொழுது விவேகம் மற்றும் அனுபவத்தில் வருகிறதோ அப்பொழுது தான் அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார். இந்த விஷயத்தையும் இவர் மூலமாக நாம் தெரிந்து கொண்டு விட்டோம். பரமாத்மாவின் படைப்பு என்ன? பரமாத்மா என்னவாக இருக்கிறார்? மற்றபடி தன்னுடைய எண்ணத்திற்கான விஷயம் ஒன்றுமில்லை, ஒருவேளை அப்படி இருக்கிறது என்றால் தன்னுடைய மனதில் எழும், இது என்னுடைய எண்ணம் எனவே தனக்கு பரமாத்மா மூலமாக முக்கியமாக தாரணைக்கு தகுதியானதாக என்ன ஞான விஷயம் கிடைத்திருக்கிறதோ அது தான் முக்கியமாக யோகா செய்வதற்கானது. ஆனால் யோகாவிற்கு முன்பு ஞானம் தேவையாக இருக்கிறது. யோகா செய்வதற்காக முதலில் ஞானம் வேண்டும் என்று ஏன் கூறுகிறோம். முதலில் சிந்திக்க வேண்டும், புரிந்து கொள்ள வேண்டும், பிறகு யோகா செய்ய வேண்டும். முதலில் அறிவு வேண்டும் என்று எப்பொழுதும் கூறப்படுகிறது, இல்லையென்றால், தவறான காரியம் நடக்கும். எனவே முதலில் ஞானம் அவசியமாக இருக்கிறது. ஞானம் ஒரு உயர்ந்த நிலையாகும். அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக புத்தி தேவையாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பரமாத்மா நமக்கு படிப்பிக்கிறார்.

5) இந்த ஞானத்தின் ரிசல்ட் ஒரு பக்கம் துண்டிக்க வேண்டும், இன்னொரு பக்கம் இணைக்க வேண்டும்

இந்த ஈஸ்வரிய ஞானம் ஒரு பக்கம் துண்டிப்பதற்கும் இன்னொரு பக்கம் இணைப்பதற்கும் கற்றுக் கொடுக்கிறது. ஒரு பரமாத்மாவின் தொடர்போடு இணைத்துக் கொள்ளுங்கள், இந்த சுத்தமான சம்மந்தத்தினால் நம்முடைய ஞானத்தின் படிகள் முன்னேறிச் செல்லும். ஏனென்றால், இந்த நேரம் தான் ஆத்மா கர்மபந்தன வசமாகி விட்டது. அது தொடக்கத்தில் கர்ம பந்தனமின்றி இருந்தது, பிறகு கர்ம பந்தனத்தில் வந்தது. மீண்டும் இப்பொழுது அது கர்ம பந்தனத்தில் இருந்து விடுபட வேண்டும். இப்பொழுது தன்னுடைய காரியங்களுக்கு கட்டுப்பட்டவராக இல்லாமல், செய்யும் காரியம் தன்னுடைய கையில் இருக்க வேண்டும். அதாவது காரியங்கள் தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டில் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் கர்மத்தின் பந்தன நிலை வராது. இதைத் தான் ஜீவன்முக்த நிலை என்று கூறுவது. இல்லையென்றால் கர்மபந்தனத்தில், சக்கரத்தில் வருவதினால் நிரந்தரமாக ஜீவன்முக்தி கிடைக்காது. இப்பொழுதோ ஆத்மாவிலிருந்து சக்தி சென்று விட்டது. மேலும் அதன் கட்டுப்பாடின்றி காரியம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் காரியம் ஆத்மா மூலம் நடக்க வேண்டும், மேலும் ஆத்மாவில் என்ன சக்தி வேண்டுமோ மற்றும் கர்மத்தின் பந்தனம் இல்லாமல் இருக்குமளவிற்கு காரியங்களை இந்த நிலையில் கொண்டு வர வேண்டும். இல்லையென்றால் மனிதன் சுகம் துக்கத்தின் பிடியில் வந்து விடுகிறான். ஏனென்றால் காரியம் அவர்களை இழுத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. ஆத்மாவிற்கு சக்தி, யார் கர்மபந்தனத்திலே வராமல் இருக்கிறாரோ அவரிடமிருந்து வருகிறது. இது தான் ரிசல்ட். இந்த விஷயங்களை தாரணை செய்வதினால் சகஜமாகிவிடும். மற்றபடி தான் ஏதோ வேதம், சாஸ்திரம் படித்து பட்டத்தை பெற வேண்டியதில்லை. மாறாக இந்த ஈஸ்வரிய ஞானத்தினால் தனக்கு தன்னுடைய வாழ்க்கையை உருவாக்க வேண்டும். அதன் காரணமாக ஈஸ்வரனிடமிருந்து சக்தியைப் பெற வேண்டும். நல்லது. இனிமையான தாயின் இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளுக்கு அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்காரம்.

24-06-2012 ஓம் சாந்தி "அவ்யக்த பாப்தாதா ரிவைஸ் 23-01-1975 மதுபன் "சுயமரியாதையின் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்து காரியம் செய்பவர் தான் மகான் ஆவார்"

எப்படி பாப்தாதாவின் மகத்துவத்தை மிக நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறீர்களோ, அது போலவே இந்த சங்கமயுக பிராமண ஜென்மத்தை மற்றும் உயர்ந்த ஆத்மா மற்றும் தன்னுடைய உயர்ந்த பங்கை இந்த அளவே மிக நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறீர்களா? எப்படி தந்தை மகானாக இருக்கிறார், அதே போலவே தந்தையுடன் எந்த ஆத்மாவிற்கு ஒவ்வொரு அடியிலும் மற்றும் ஒவ்வொரு சரித்திரத்தினுடன் சம்மந்தம் மற்றும் பங்கு இருக்கிறதோ அவரும் மகான் தான் ஆவார். இந்த மகான் நிலையை மிக நன்றாகத் தெரிந்து ஒவ்வொரு அடியை எடுத்து வைப்பதினால் ஒவ்வொரு அடியிலும் பல கோடி மடங்கு பிராப்தி இயல்பாகவே ஏற்பட்டே விடுகிறது. ஏனென்றால் முழு ஆதாரமும் நினைவின் மேல் இருக்கிறது. நினைவு எப்பொழுதும் சக்திசாலியாக மற்றும் மகான் ஆக இருக்கிறதா அல்லது சில நேரம் மகானாகவும் மற்றும் வேறு சில நேரம் சாதாரணமானதாகவும் இருக்கிறதா? யார் எப்படி இருக்கிறாரோ அப்படியே அவர் எப்பொழுதும் தன்னைத் தானே புரிந்து கொண்டு நடக்கிறார். அவர் ஒருபொழுதும் நினைவு மற்றும் நினைவு மறந்த நிலையில் வருவதில்லை. அதே போலவே நீங்கள் உயர்ந்த பிராமணனாக இருக்கிறீர்கள், உலகில் அனைவரையும் விட உயர்ந்த ஆத்மாக்களாக இருக்கிறீர்கள் மற்றும் விசேஷமான பங்கைச் செய்பவர்களாக இருக்கிறீர்கள், இருந்தும் தன்னுடைய இந்தக் கடைசி ஜென்மத்தின் இந்த ரூபத்தின், தன்னுடைய பதவியின் மற்றும் தன்னுடைய தொழிலின் (கடமை) நினைவு சில நேரம் விசேஷமானதாகவும் மற்றும் சில நேரம் சாதாரணமானதாகவும் ஏன் இருக்கிறது? அடிக்கடி இறங்குவது மற்றும் ஏறுவது ஏன் ஆகிறது? அதன் காரணத்தைத் தெரிந்திருக்கிறீர்களா? தன்னுடைய சொரூபம் உண்மையாக இருக்கிறது மற்றும் ஜென்மமே மகானாக இருக்கிறது என்றால், தன்னுடைய வாழ்க்கையின் மற்றும் ஜென்மத்தின் அந்த மகான் தன்மையை ஏன் மறக்கிறீர்கள்? எப்பொழுது பங்கைச் செய்வதற்காக தற்காலிகமான உருவத்தை உருவாக்கப்படுகிறது என்றால் அப்பொழுது மறப்பது என்பது இருக்கும். உண்மையான ரூபம் இல்லாத காரணத்தினால் அடிக்கடி நினைவு - நினைவு மறந்தநிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. இங்கு ஏன் மறப்பது என்பது ஏற்படுகிறது? தேக அபிமானத்தின் காரணத்தினால் தான். தேக அபிமானம் ஏன் வருகிறது? இந்த அனைத்து

காரணங்களையும் வெகுகாலமாகத் தெரிந்திருக்கிறீர்கள் இல்லையா? தெரிந்திருந்த போதிலும் நிவாரணம் செய்ய முடிவதில்லை. இதற்கான காரணம் சக்தியின் குறைவு அல்லது திடத்தன்மை இல்லை. இதையும் வெகு காலமாகத் தெரிந்திருக்கிறீர்கள் இருந்தும் ஏன் நிவாரணம் செய்ய முடிவதில்லை? அதே விஷயம் அடிக்கடி அனுபவத்தில் வரும் காரணத்தினால் பரிவர்த்தனை செய்வதோ சலபம் மற்றும் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும் இல்லையா?

எப்படி லௌகீக முறையிலும் இந்த விஷயத்தின் காரணமாக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, முடிவு நல்லதாக வருவதில்லை என்று தெரிந்து விட்டது என்றால் ஒரு தடவை ஏமாற்றம் அடைந்த பிறகு தன்னைத் தானே சமாளித்துக் கொள்வார்களேயன்றி அடிக்கடி ஏமாற்றம் அடைவார்களா? தேக அபிமானத்தின்காரணமாக மற்றும் எந்தவொரு பலஹீனத்தின் வசம் ஆவதினால் விளைவாக என்னவாகும்? இந்த விஷயத்தின் அனுபவியாக அனேக தடவைகள் ஆகியிருக்கிறீர்கள். அனுபவி ஆன பிறகும் ஏமாற்றம் அடைகிறீர்கள் என்றால் அந்த மாதிரியானவரை என்னவென்று கூறுவது? இதிலிருந்து தன்னுடைய மகான் நிலையைத் தானே தெரிந்து எப்பொழுதும் நடந்து கொள்வதில்லை என்பது நிரூபணம் ஆகிறது. தன்னுடைய மகான் தன்மையை ஏன் மறக்கிறீர்கள்? காரணம் என்ன? ஏனென்றால் விக்கி விநாஷக், அனைத்து சூழ்நிலைகளையும் அகற்றக்கூடியவர், சுயநிலை மற்றும் பதவியின் உயர்ந்த ஸ்தானம் மற்றும் சுவமானத்தின் இருக்கையாக பாப்தாதா சங்கமயுகத்தில் என்ன கொடுத்திருக்கிறாரோ அந்த இருக்கையில் ஏன் அமர்ந்து கொள்வதில்லை? தன்னுடைய இருக்கையை விட்டு விட்டு அடிக்கடி கீழே வந்து விடுகிறீர்கள். இருக்கையில் இருப்பதினால் சுயகௌரவத்தின் நினைவு தானாக இருக்கிறது. லௌகீக முறையிலும் ஏதோ சாதாரண ஆத்மாவிற்கு சீட் கிடைத்து விட்டது என்றால் சுயகௌரவமே அதிகரித்து விடுகிறது, அந்த போதையில் இயல்பாகவே நிலைத்து விடுவார். அதே போலவே எப்பொழுதும் தன்னுடைய இருக்கையில் இருந்தீர்கள் என்றால் நிரந்தரமாக சுயகௌரவம் நினைவில் இருக்க வேண்டும். புரிந்ததா?

இருக்கையின் கீழே வருவது என்றால் நினைவிலிருந்து கீழே நினைவு மறந்த நிலையில் வருவது. உயர்ந்த இருக்கையில் இருப்பதற்கான சோதனை செய்யுங்கள். இருக்கையில் அமர்வதினால் இயல்பாகவே அந்த சம்ஸ்காரம் மற்றும் கர்மம் பரிவர்த்தனையில் வந்தே விடும். புரிந்ததா? பலஹீனமான வார்த்தைகள் பிராமணர்களின் பாஷையிலேயே இல்லை. சூத்திரர்களின் பாஷையை ஏன் உபயோகப்படுத்து கிறீர்கள். தன்னுடைய தேசம் மற்றும் தன்னுடைய பாஷைக்கான போதை இருக்கிறது இல்லையா? தன்னுடைய பாஷையை மறந்து மற்றவர்களின் பாஷையை ஏன் கூறுகிறீர்கள்? எனவே இப்பொழுது அதை பரிவர்த்தனை செய்யுங்கள். முதலில் சோதனை செய்யுங்கள், பின்பு கூறுங்கள். சீட்டில் செட்டாகிக் கொண்டே பிறகு எண்ணத்தை உருவாக்குங்கள், பிறகு காரியம் செய்யுங்கள். இந்த இருக்கையில் இருப்பதினால் இயல்பாகவே மகான் நிலைக்கான வரதானம் பிராப்தி ஆகிவிடுகிறது. அப்படியானால் வரதானி இருக்கையை விட்டு விட்டு கடின உழைப்பு ஏன் செய்கிறீர்கள். கடின உழைப்பு செய்து செய்து பின்பு களைப்பும் அடைந்து விடுகிறீர்கள். மேலும் மனமுடைந்தும் போய் விடுகிறீர்கள். எனவே இப்பொழுது சகஜ சாதனத்தைக் கடைபிடியுங்கள். நல்லது.

வரதானம் - பணிவுத்தன்மை மூலமாக புதிய படைப்பை படைக்கக்கூடிய அவநம்பிக்கை மற்றும் அபிமானத்திலிருந்து விடுபட்டவர் ஆகுக!

ஒருபொழுதும் முயற்சி செய்வதில் நம்பிக்கையிழப்பவர் ஆகாதீர்கள், செய்யத் தான் வேண்டும், நடக்கத்தான் வேண்டும், வெற்றி மாலை என்னுடைய நினைவுச் சின்னம் ஆகும், இந்த நினைவின் மூலம் வெற்றி அடைபவர் ஆகுங்கள். ஒரு விநாடி மற்றும் ஒரு நிமிடத்திற்குக் கூட அவநம்பிக்கைக்கு தன் உள்மனதில் இடம் கொடுக்காதீர்கள். அபிமானம் மற்றும் நம்பிக்கையின்மை இவை இரண்டும் ஒருவரை மிகப் பெரிய பலம் பொருந்தியவராக ஆகவிடுவதில்லை. அபிமானம் உள்ளவர்களுக்கு அவமான உணர்வு மிக அதிகமாக வரும். எனவே இந்த இரண்டு விஷயங்களிலிருந்து விடுபட்டு பணிவானவர் ஆகுங்கள், மேலும் புது உலகைப் படைப்பு காரியத்தை செய்து கொண்டே இருங்கள்.

கலோகன் - உலக சேவையின் சிம்மாசனதாரியாக ஆனீர்கள் என்றால் உலக இராஜ்ய சிம்மாசனதாரியாக ஆவீர்கள்.